

سفير *сефир* (посланникъ), فقير *факир* (сиромашъ); а като съгласна изрича ся съ двойныйтъ гласъ ай или ей, спорядъ буквѣтъ, която е прѣди нея, на прим: خير *хайр* (добрина), ميل *мейл* (наклонность); тѣй и въ двойственното число на Арабскытѣ рѣчи е съгласна, като: كوين *кевнени* (тѣлесныятъ и духовныятъ свѣтъ). Въ началото на рѣчитѣ тая буква съ бѣлѣтъ юстюнъ изрича ся като аншето я или ъ на пр: يلان *ялан* (лъжя), يد *ед* (рѣка), съ ютюрю изрича ся като ю, напр. يورطة *юмурта* (яйце). Тая буква на само или въ край рѣчитѣ писана, изгубва си двѣтѣ нокты.

ل *лям-елиф*. Тая буква е съставена стъ двѣ буквы, отъ ل *лям* и отъ ا *елиф*, и ся произноси като ла твърдо или кято ля мягко, на пр. الاله *аладжа* (аладжя), اولاد *евляд* (чядо).

УРОКЪ V.

بشني درس

Буквитѣ ه و ا кога сж употребени като гласни, наричатъ ги حروف صوتيه *хуруфъ-савтиѣ* (гласни букви) или حروف املا *хуруф-имля* (букви за правописаніе), защото управятъ гласното удареніе на буквѣтъ, която е прѣди тѣхъ, като въ рѣчтъ. باش